

- 5.1 Kritéria hodnocení
- 5.2 Formy hodnocení
- 5.3 Typy hodnocení

6. Spolupráce školy

- 6.1 Spolupráce interní
- 6.2 Spolupráce externí
- 6.3 Spolupráce s rodiči

Příklad konkrétních kritérií metodiky v oblasti 3.1 Podmínky ke vzdělávání – podoblast Personální:

3.1.1 Všichni pedagogičtí pracovníci mají odpovídající kvalifikaci.

3.1.2 Pedagogičtí pracovníci provádějí ve třídě průběžnou diagnostickou činnost, jejíž výsledky jsou východiskem pro vytvoření vhodných podmínek a strategií výuky, opatření jsou aplikována v praxi.

3.1.3 Pedagogičtí pracovníci se průběžně vzdělávají v oblastech, které přispívají k rozvoji inkluzivního vzdělávání.

3.1.4 Pedagogičtí pracovníci přizpůsobují vzdělávací proces individuálním potřebám žáků.

3.1.5 Pedagogičtí pracovníci řeší společně problém, pokud stav žáka nebo skupiny vzbuzuje obavy.

3.1.6 Pedagogičtí pracovníci vytvářejí podmínky, aby byli žáci maximálně nezávislí na jejich přímé podpoře.

3.1.7 Asistenti pedagoga jsou zapojeni do plánování vzdělávacího procesu i jeho vyhodnocování.

Hodnotitel posuzuje dané kritérium na čtyřbodové škále: *ano, spíše ano, spíše ne, ne* (body 3, 2, 1, 0). Bodová škála 0–450 bodů.

Autor rozlišil následující charakteristiky školy dle dosaženého celkového skóre:

0–89 bodů:

V rámci celkového hodnocení je nutno říci, že škola se problematice inkluzivního vzdělávání nevěnuje, lze tedy konstatovat, že kvalita inkluzivního vzdělávání je na velmi nízké úrovni a je v podstatě neřešena ve všech oblastech.

90–179 bodů:

Výsledky jsou podprůměrné v mnoha oblastech. Škola vnímá význam inkluzivního vzdělávání, ale dosud nebyla učiněna žádná opatření, nebo pouze ojedinělé, možno říci nesytematické kroky.

180–269 bodů:

V několika málo směrech jsou výsledky dobré, v jiných podprůměrné. Škola akceptuje význam této problematiky, vyvíjí systematické úsilí k řešení a dosáhla v oblasti inkluze dílčích úspěchů.

270–359 bodů: